

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ РЕДКОЛЕГІЇ ДО РУКОПИСІВ ПРАЦЬ

I. Посилання

- 1) Цитувати «фруктів», а не «ягідок», бо ж дехто, сівши біля бібліотечного каталогу, цитує всіх підряд з метою збільшення кількості цитованих джерел. Цитувати лише тих, хто науково близько працює з Вашої теми, а не з метою кивнути знаним в релігієзнавстві авторам.
- 2) При повторному цитуванні одного й того ж джерела писати «Там само» і далі давати сторінки (напр., «Там само. – С.64»). Якщо між одним і тим же джерелом всунулося в перелік цитувань якесь інше, то вже не давати всі вихідні дані першого джерела, а лише прізвище й ініціали автора, назву праці і сторінки, але не писати «Там само».
- 3) Посилання давати так: прізвище, ініціали (якщо авторів декілька, то через кому всіх або ж «та ін..» , крапка. Назва праці. Тире. Місто видання (крапка, дві крапки, видавництво???), крапка, кома, рік, крапка, тире, буква С велика з крапкою, цифра сторінки (якщо декілька, то через дефіс). У наших виданнях можна і без видавництва.
- 4) Якщо цитується стаття чи розділ якогось автора, то після їх назви даються дві косі //, а потім йде назва джерела і т.д.
- 5) Місто видання - даємо скорочено лише міста Київ – К. та Москва – М. Решту міст писати повністю – Львів, Одеса, Донецьк та ін.
- 6) Якщо цитується томоване джерело, то том зазначати до міста видання і року. Перед цим можна зазначити «В 2-х т.». В цитованих ЗМІ – рік (крапка, тире), № числа, крапка, тире. Далі йде «С.» і її цифра.
- 7) Джерело даємо мовою оригіналу (англ., рос., пол.. та ін..). Якщо автор не читав особисто джерело, а цитату взяв в іншого автора, то давати: Цит. за:
- 8) Якщо в тексті використовуються фрагменти якогось іншого науковця, то слід згадати його прізвище із словесним додатком «Ми згодні з...», «Як слушно зазначає...», « В своїй праці... Х пише:» та ін..
- 9) Посилання давати внизу сторінки із наростаючою їх нумерацією.
- 10) Не захоплюватися цитуванням, бо ж тоді маємо реферат чужих думок, а не власний твір. Не красти чужі сторінки й абзаци без цитувань, зокрема за допомогою Інтернету, бо то є злодійством і свідченням інтелектуальної бездарності «автора». Виявлення таких «авторів» призведе до того, що ми з ним в наступному ніяких відносин не матимемо.
- 11) На Біблію посилатися в тексті – в дужках скорочено назва книги згідно стандарту, крапка, цифра розділу, двокрапка, цифра вірша

II. Букви

- 1) Слово «Бог» писати з великої букви, а відтак і похідні слова.
- 2) В аббревіатурах всі букви з великої букви – УПЦ МП, УПЦ КП, УАПЦ, УГКЦ, УЛЦ і т.п. МП, КП відокремлювати пропуском, а не дефісом.
- 3) У назвах Церков і великих релігійних спільнот всі слова з великої букви – Українська Православна Церква Київського Патріархату, Українська Греко-Католицька Церква, Вселенське Православ'я і т.п.
- 4) Не Давня Русь, а Київська Русь, або ж взагалі Русь, бо Київської не було.
- 5) До УПЦ обов'язково додавати МП, а не в єдності чи ще якимось.
- 6) З великої писати Схід, Захід, Східна Церква, Західна Церква і т.п.
- 7) Слова «Папа», «Понтифік» писати з великої літери.
- 8) КИрИло, а не КІрІл; ВатИкан, а не ВатІкан, Архієпископ чи архієпископ, митрополит чи митрополіт.
- 9) Якщо слово «земля» означає планету, то з великої букви, а якщо територію чи ґрунт, то з малої.
- 10) Якщо слово «церква» позначає парафійну будівлю, храм і т.п., то писати його з малої, а якщо конфесійну спільноту, то з великої літери.
- 11) Весь текст друкувати одним шрифтом, а не виокремлювати якимсь іншим чи то прізвищем, чи посиланням, чи визначенням, чи щось інше

III. Слова

- 1) Російська Православна Церква, а не сталінська вигадка Руська. До XVIII століття Росії не було, а була Московія, Московські царі і т.п.
- 2) Вживати категоріальне поняття «відносини». «Стосунки» - це міжособистісні відносини.
- 3) Щоб не було одноманіття в одному й тому ж реченні, вживати при словопоєднанні І, ТА, Й.....
- 4) Відрізнати при вживанні терміни «Отже», «Відтак», «То ж», «Так».
- 5) Не «спадкоємність», а «наступність»; не «в якості», а просто «як»; не «в кінцевому рахунку», а «зрештою»; не «представлення», а «уявлення»; не «відмітити», а «відзначити»; не «не дивлячись», а «незважаючи»; не «виключно», а «винятково»...

IV. Інше

- 1) Століття давати латиною (XX), а не 20 і т.п.
- 2) В тексті не допускати переноси.
- 3) Відрізнати дефіс і тире.
- 4) Якщо даємо роки XX століття, то після них писати XX або м.ст.